

Nr. L 148/1 EFT 28.6.68.

Foreløbig oversættelse.
Autentisk oversættelse fremkommer senere i
De europæiske Fællesskabers Tidende.**Rådets forordning (EØF) nr. 802/68 af 27. juni 1968 om den fælles oprindelsesdefinition***Rådet For De Europæiske Fællesskaber har –*

i medfør af traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, især artiklerne 111, 113, 155, 227 og 235,

på forslag af Kommissionen,
efter udtalelse af Det europæiske Parlament,
efter udtalelse af Det økonomiske og sociale Udvalg og i betragtning af følgende bevægelsesgrunde:

Medlemsstaterne skal bestemme eller kontrollere de indførte varers oprindelse, når anvendelsen af den fælles toldtarif, kvantitative restriktioner og andre bestemmelser i forbindelse med vareomsætningen kræver dette.

Medlemsstaterne skal bekræfte udførte varers oprindelse i alle de tilfælde, hvor en sådan bekræftelse kræves af indførselslandenes myndigheder, særligt når der er fordele forbundet med en sådan bekræftelse.

Ved bestemmelse, kontrol og bekræftelse af oprindelsen anvender medlemsstaterne, da der ikke findes en international definition af varers oprindelse, for øjeblikket deres egne bestemmelser; de enkelte staters bestemmelser, der er indbyrdes afvigende, kan føre til uensartet anvendelse af den fælles toldtarif, de kvantitative restriktioner og andre bestemmelser om vareomsætningen med tredjelande samt til uensartet udstedelse af oprindescertifikater for varer, der udføres til tredjelande.

Det er derfor nødvendigt, at der på dette område udarbejdes fælles bestemmelser for alle medlemsstater.

Varer, der fuldt ud er fremstillet i et bestemt land uden anvendelse af materialer, der er indført fra andre lande, anses som varer med oprindelse i dette land. Det må derfor fastlægges, hvilke varer, der hører til denne gruppe.

Som følge af udviklingen i den internationale vareomsætning og den fremadskridende internationale arbejdsdeling deltager virksomheder i forskellige lande i stadigt voksende omfang successivt i en vares fremstilling; det må derfor fastlægges, hvilket land der skal anses som oprindelsesland for den pågældende vare.

Det er berettiget at anse det land som oprindelsesland, i hvilket den sidste væsentlige og økonomisk berettigede bearbejdning eller forarbejdning er foretaget.

En definition af de mineralske olieprodukters oprindelse kan ikke for øjeblikket fastsættes.

En vares oprindelse godtgøres i almindelighed ved et oprindescertifikat, der er udstedt af en myndighed eller et andet, dertil bemyndiget organ. Det må derfor fastsættes, hvilke betingelser dette certifikat skal opfylde, for at det kan anvendes som bevismiddel.

Det er vigtigt at definere oprindelsen i Fællesskabet. Når udførselshandelen kræver det, kan det dog bekræftes i oprindescertifikatet, at varerne har deres oprindelse i en bestemt medlemsstat.

Det er vigtigt at sikre, at bestemmelserne i denne forordning anvendes på ensartet måde, og at der indføres en fællesskabsprocedure, der gør det muligt at udstede de nødvendige gennemførelsesbestemmelser. Med dette formål og med henblik på et snævert og effektivt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne må der nedsættes et udvalg.

Bestemmelserne i denne forordning vedrører både handelspolitikken over for tredjelande og den frie vareomsætning inden for Fællesskabet, især den ensartede anvendelse af den fælles toldtarif; ud fra sidstnævnte synspunkt giver de pågældende artikler i traktaten ingen bemyndigelse for Fællesskabets organer til at udstede bindende bestemmelser om den fælles oprindelsesdefinition; bestemmelserne i denne forordning må derfor udstedes i medfør af artikel 235 –

*udstedt følgende forordning:***Artikel 1**

I denne forordning defineres varers oprindelse med henblik på følgende formål:

- a) ensartet anvendelse af den fælles toldtarif, de kvantitative restriktioner og alle andre bestemmelser i Fællesskabet eller de en-